

اصل پنجم یا مؤلفه پنجم: اصلی است که اختلاف ما را با "گرایش مارکسیست های انقلابی" تعریف می کند. ما بر این اعتقاد هستیم که کلیه روابط اداری - اجتماعی در جامعه سرمایه داری بر پایه روابط بوروکراتیک استوار است و متأسفانه هرگونه سازماندهی درون طبقه ی کارگر در جامعه ی بورژوایی هم متأثر از همین روابط بوروکراتیک است. به عبارت دیگر، درون جامعه بورژوایی شرایط ایجاد می کند تا بوروکراسی به موازات سازماندهی درون طبقه ی کارگر به پیش رود؛ حتی در زمانی که این سازماندهی در مراحل بسیار ابتدایی و پیش از هرگونه امکان مبارزات سراسری و انقلابی قرار داشته باشد باز هم بوروکراسی به اشکال مختلف حضور خود را بر کارگران مبارز تحمیل می کند. حقیقت اما این است که با این بوروکراسی می توان بطور آگاهانه مبارزه کرد و از ابتدا همواره نسبت به وجود آن حساسیت نشان داد. به عبارت دیگر، مبارزه با بوروکراسی را باید بخشی از فرهنگ انقلابی طبقه ی کارگر ساخت تا همواره به موازات مبارزات طبقاتی خود، جهت برچیدن کل نظام سرمایه داری و برقراری دیکتاتوری پرولتاریا، بوروکراسی بورژوایی را نیز از فرهنگ جامعه و طبقه ی کارگر زدوده و جامعه را از این انگل فرهنگی که اغلب با تار و پود کل جامعه حتی پیشروترین کارگران پیوند خورده است پاک نماییم.

ما در «کمسیون مبارزه با بوروکراسی و دفاع از دموکراسی کارگری» ضمن اعتقاد به لزوم مبارزه با بوروکراسی به روش های فوق، بر پایه ی پراتیک زنده و نقد انتقادی-انقلابی به ضرورت ساختن این کمسیون رسیده ایم. ما معتقدیم که در مسیر مبارزه طبقاتی، کارگران نیاز دارند که در درون هر سازمان انقلابی خود، حضور عینی و فعال داشته باشند، زیرا مبارزه

با بوروکراسی درون جنبش کارگری تنها با رعایت و اجرای دموکراسی کارگری میسر است. حضور فعال و آگاه کارگران در امور تشکیلات و سازمان‌های خود، آنان را با واقعیات تلخ موجود درون این سازمان‌ها آشنا ساخته و در نتیجه در هر مقطعی می‌توانند با اعمال دموکراسی کارگری تمام قدرت را در دست تعداد معدودی محدود نکرده و با توسل به نقد انتقادی- انقلابی، عمق و گستردگی بوروکراسی درون سازمان‌های انقلابی و فعال خود را به بهترین نحو ممکن مهار کنند. باید همواره به خاطر سپرد که انفعال از حضور فعال در صحنه فعالیت‌های سیاسی یک سازمان، آن سازمان را هر چند انقلابی باشد، از سانترالیزم دموکراتیک تشکیلات کارگری به سوی سانترالیزم بوروکراتیک آن سوق می‌دهد و رهبران و کادرهای بالای آن را به نخبگانی تبدیل می‌کند که خود را باهوش‌تر و با استعدادتر از سایر کارگران می‌بینند و تصور می‌کنند که با کارگرانی از نظر سیاسی «نادان» و «غیرفعال» سروکار دارند. نقد بوروکراسی دقیقاً از پایین و علیه نخبه‌گرایی است. مداخله نظری و عملی همه پیشروان کارگری که به سرنوشت مبارزات انقلابی کارگری اهمیت می‌دهند، است که می‌تواند بوروکراسی را تحت کنترل در آورده و به حداقل ممکن برساند.

ما ضمن این که از چهار مؤلفه «احیای مارکسیستی» پشتیبانی کرده بودیم، در این جا لزوم ایجاد برخی تغییرات و افزودن اصل پنجم را نیز ضروری تشخیص می‌دهیم. اصل پنجم در رابطه‌ی مستقیم با تشکیل همین کمیسیون است. کار این کمیسیون یکی، مطرح کردن و به بحث گذاشتن فرهنگ بورژوائی حاکم و بوروکراسی خرده بورژوائی و استالینیستی است که در روابط تشکیلات کارگری انقلابی به هر شکلی بیرون زده و برای فعالیت در آن‌ها ایجاد مانع می‌کند. دیگر، رسیدگی به اجحافات است که از جانب رهبری

بر هر یک از اعضا اعمال می‌گردد. این موارد در این کمیسیون مطرح و بحث شده و در صورت داشتن صحت، علیه آن مبارزه می‌شود. به این ترتیب، حریم دموکراسی کارگری در درون یک تشکیلات یا حزب انقلابی به طور مداوم از پایین کنترل شده و از اجحافات رهبری مصون نگاه داشته می‌شود.

فرق این کمیسیون با کمیسیون هانی که تا به حال در احزاب و سازمان‌ها سیاسی چپ ساخته شده، فرقی اساسی و ماهوی است و آن این است که این کمیسیون از افرادی ساخته می‌شود که به آن‌ها از طرف رهبری اجحافاتی صورت گرفته، یعنی نه از کسان «بی طرف» که در هیچ تشکیلاتی وجود خارجی ندارد. زیرا این افراد به اصطلاح بی طرف، عملاً یا تابع اکثریت درون تشکیلات خود هستند یا تابع اقلیت.

امروز آن چه که درون سازمان‌های تروتسکیستی باعث اختلافات و انشعابات می‌شود اساساً به علت وجود بوروکراسی است. وجود بوروکراسی عموماً باعث دلسردی و کناره‌گیری کارگرانی می‌شود که ممکن است اساساً بتوانند بسیار فعال عمل کنند، اما به علت برخوردهای بوروکراتیک از بالا این افراد کاملاً منفعل شده و از فعالیت سیاسی دست می‌کشند و در نهایت اغلب جز نامی از آن‌ها به جا نمی‌ماند.

این کمیسیون فاقد رهبری است و سخنگوی آن هم به شکل دَواری انتخاب می‌شود. رهبری تشکیلاتی هم در آن نمی‌تواند شرکت کند و افرادی که به سطح رهبری می‌پیوندند باید از کمیسیون بیرون روند. مسائل در این کمیسیون، تحقیق، بررسی و رسیدگی شده و تصمیمات به اجرا گذاشته می‌شود. این کمیسیون پس از رسیدگی به هر موردی کارش با اعضا حاضر در آن تمام می‌شود و برای رسیدگی بعدی افراد دیگری می‌توانند انتخاب شوند. به این ترتیب، کمیسیون می‌تواند تعادلی بین پایه‌ها و رهبری برقرار

کمیسیون مبارزه با بوروکراسی و دفاع از دموکراسی کارگری

کند. وجود این کمیسیون به ویژه زمانی موثر است که «سانترالیزم دموکراتیک» به طور اصولی از جانب رهبری رعایت نگردد. این بند ضرورتی برای حفظ اهداف چهار مؤلفه به ویژه بخش دموکراسی کارگری آن می باشد.

کمیسیون مبارزه با بوروکراسی و دفاع از دموکراسی کارگری

